

bør gives, men Ordene i Forretningsordenens § 12 og i Grundlovens § 57 ere i denne Henseende akkurat de samme. Det er blevet gjort gjældende, at der syntes ikke at være nogen overordentlig stor Trang til at værne om den Fornærmedes Ret, thi i Virkeligheden var det meget sjældent, at Noget var bleven fornærmet i Thinget, det skulde kun være slet i enkelte — ialt 5 — Tilfælde. Men det er atter en Misforstaaelse. Der er ganske vist kun enkelte Tilfælde, hvor en fornærmet Person har forlangt det Medlem, der formentligt havde fornærmet ham, udleveret, men der er et overordentlig stort Antal Tilfælde, hvor Personer ere blevene fornærmede, og hvor vor Formand har paataalt de fornærmende Ord. Jeg skal ikke tillade mig at komme nærmere ind derpaa, da det ikke vilde være tilladt her at gjentage de fornærmelige Uttringer, men jeg skal blot minde om, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Wingel) har to saadanne berømte Udtalelser, den ene om Ministeriet, som blev betegnet paa en ganske overordentlig graverende Maade, og den anden om Medlemmer — til hvilke jeg forøvrigt ikke hører — som havde søgt Valg uden at have holdt Møde med Afgang for samtlige Vælgere for Valghandlingen. Det var jo en stærk Injurie, der blev brugt imod disse Medlemmer, og der er ingen Tvivl om, at de Personer, der bleve angrebne ved denne Veilighed, have følt sig fornærmede. Jeg skal ikke udtale mig om, hvilke Grunde der kunne have bevæget dem til ikke at forlange Bedkommende udleveret, men jeg skal blot sige, at det muligt kunde have sin simple Forklaring deri, at de anse det for ørkesløst at forfølge Sagen, efter at det har vist sig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Bedreborg) i sin Tid ikke blev udleveret efter sine meget stærke Udtalelser imod „Sjylandsposten“. Saa det, at de Bedkommende have afvisseret, er ikke noget Bevis paa, at der ikke forelaa Uttringer, som vare alt Andet end tilbørlige, og nogle af Uttringerne ere jo ogsaa af den ærede Formand erklærede for utilbørlige. Der er et Par Punkter, som ikke ere blevene berørte under Diskussionen, men som forekomme mig at være af ikke ringe Betydning. Den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Wingel), er gjentagende blevet citeret, forsaavidt han har talt om Striebrækkerens Foragtelighed, men den er ikke blevet citeret ganske fuldstændigt. Der er et Moment, som spiller en vis Rolle, men som ikke er blevet taget med.

Jeg mener, at det er godt at se, ikke alene hvad Folk sige, men ogsaa at se, i hvilken Egenstaaelse de sige det. Naar det ærede Medlem under en tidligere Diskussion er optraadt som Seirherren fra Sjylands Hovedstad, saa er der i og for sig ikke Noget at sige til dette Udtryk; man kan maasse trække paa Smilebaandet ad det, men Udtrykket er berettiget, thi det ærede Medlem sidder her jo som den, der har faaet de fleste Stemmer i Aarhus Amts 2den Valgkreds. Men naar det ærede Medlem ved den nu omhandlede Veilighed siger: Jeg kunde dog have lyst til at sige, at den Opfattelse, som jeg, der ikke er kommen fra den samme Side af Samfundet som min ærede Nabo (P. Holm), nærer, falder fuldstændig sammen med den Opfattelse, som han og hans gjør gjældende af Striebrækkerens hele moralske Stilling“, og naar han senere siger, at han „haaber, at det bestandig hyppigere og hyppigere skal lyde fra den anden Side af Samfundet over til Arbejderne, at flere og flere af os, altsom vi blive klarere over Arbejdernes Forhold, se paa denne Sag med ganske de samme Øine, hvormed Arbejderne se paa den“, saa er den Egenstaaelse, hvori det ærede Medlem her optræder, af en saadan Art, at det nok kunde have sin Betydning at overbeie, om ikke netop den Form, hvori Udtalelsen er fremsat, den Egenstaaelse, hvori han er fremkommen med den, kunde ikke alene berettigede, men endog forpligte Thinget til at udlevere ham. Jeg tror i alt Fald ikke, at ret Mange her i Thinget betragte sig som Medlemmer af en Stænderforsamling, og jeg veed, at den ærede Formand tidligere har paataalt det, naar saadanne Standsspørgsmaal ere bragte frem, naar f. Ex. det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) særlig har betegnet sig som Arbejderrepræsentant. Hvad vi have at sige her, sige vi som Folkethingsmænd, og føle vi Trang til at komme med Udtalelser, fordi vi tilhøre den ene eller den anden Stand og ville tale til en anden Stand, tror jeg, at vi gjøre rigtigt i at forlade denne Sal og tage, hvad der følger paa, tage det Ansvar, som følger med slige Udtalelser udenfor Salen. Jeg skal endnu kun gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at det vil være rigtigt at give disse efter min Mening haardt fornærmede Folk Afgang til Sagsanlæg, fordi man ellers meget let vil friste dem over Gæne. Jeg behøver ikke at sige, at jeg betragter Selvtægt som i høi Grad forfæstelig, men paa den anden Side vil det være et meget formildende Moment ved Bedømmelsen af en Mands Forhold, der tager sig selv til Rette, naar det er ham umuligt ad retslig Vej at skaffe sig Opreisning for Noget, han